

Fredag kveld feiret Ane Brun sitt 20-årsjubileum som artist med en konsert i Kilden. FOTO: ROY SØBSTAD

Ane Brun kom, sang og vant

Konsertanmeldelse

● **Hva:** «Ane Brun – 20th Anniversary Tour»

● **Sted:** Konsertsalen i Kilden

● **Tid:** Lørdag 18. november

● **Publikum:** Cirka 800

ROY SØBSTAD

ANMELDER
roysobstad@gmail.com

Det var en artist i verdensklasse som gjestet Kilden fredag kveld.

I 2023 har Ane Brun 20-årsjubileum som artist. I løpet av denne tida har hun laget det ene albumet sterkere enn det andre, hun har fått et hengivent publikum over store deler av verden og hun har aldri deltatt i en teit musikk-konkurranse på tv. Ane Brun har kort sagt hatt en karriere som fortjener å bli feiret.

Så utstråler da også moldenseren upåklagelig selvtilit der hun kommer dansende inn på scenen mens bandet hennes drar i gang «Balloon Ranger». Antrekket er blanke bukser og jakke med lange, hvite frynser.

Sangen stammer fra albumet «A Temporary Dive» som kom ut i 2005. Brun skal bruke kvelden til å framføre 20 nøyte utvalgte sanger som spenner fra debuten «Spending Time with Morgan» til helt nye, fremdeles utgitte ting.

Med årene har hun gått fra å være en av mange singer-songwriters med følsom stemme og akustisk gitar, til å bli en artist som blander pop, soul, folk og funk til noe som er bare hennes eget. Det bemerkelsesverdige er hvor godt det gamle og nye materialet hennes passer sammen.

Låt nummer to, som upassen- de nok heter «One», får i likhet med åpningsnummeret adskillig mer energi på scenen enn på plate. Det er kanskje bare sånn det må bli når man har med seg et seks musikere sterkt band som teller ikke mindre enn to trommeslagere.

Brun forteller om karrierens spede begynnelse i Stockholm, hvor hun sang på puber og kafeer og yogasentre, og hvor hun brukte siste rest av studielånet til å betale for det første albumet sitt. Så synger hun vakre «Humming One of Your Songs» derfra.

Til «To Let Myself Go» kommer oppvarmingsartisten, den dyktige svensk-persiske R&B-sangeren Shadi G, tilbake. Hennes eteriske vokal forsterker det eksotiske elementet i Bruns musikk.

De nyere «Do You Remember» og «Directions» innleder en mer rytmesterk sekvens og gir Brun muligheten til å kaste seg ut i nok en ekspressiv danseoppvisning. «Hanging» kunne, med sin tunge bass og sine dramatiske strykere, nesten ha vært en James Bond-låt.

Etter de trip hop-aktige «Crumbs», «Don't Run and Hide» og «Hand in the Fire», mangler i grunnen bare lite grann americana for å gjøre kvelden komplett. Brun fremfører Julie Millers underskjønne «All My Tears» – kanskje mest kjent i Emmylou Harris' versjon – og her er det Fædrelandsvennens utsendte omsider må kapitulere og ta til tårene.

Den nye sangen som kommer helt mot slutten, «These Waters», blir et siste bevis på at Ane Brun stadig er en artist på høyde med hvem som helst.

Det er i grunnen bare å glede seg til de neste 20.

Johannes Blåsternes uten ironi. Han gjør «En stjerne skinner i natt» så selv de hardeste hjerter må bli berørt. ALLE FOTO: GUNSTEIN MYRE

Juleshow med mye glede og stor bredde

Juleshow

● **Hva:** «Hjelp vi lager juleshow!»

● **Av og med:** Trine Bariås-Kvitstein, Johannes Blåsternes, Steffen Mulder og Lars Emil Nielsen.

● **Hvor:** Premiere i eTeatret i Lillesand fredag kveld. Forestillingen spilles videre i Oslo (på Salt), Nodeland, Vennesla og Kristiansand (13. til 16. desember).

Makrellrevyen har pause fra sommeren og går inn i juletiden med et upolert show som nesten viser alt. Premieren i Lillesand vakte enorm begeistring, og folk på showets øvrige nedslagspunkt kan bare glede seg.

Det er frekt, freidig, dristig, ja, nesten dumdristig. Men så er det også vennlig, kjærlig, sjarmende, og ikke minst bærer dette showet også øyeblikk av alvor og skjønnhet. Den vellykkede kombinasjonen skyldes først og fremst de fire på scenen. Ikke alle tek-

ster er like solide. Men det kompenseres av fire skuespillere som virkelig vil skape show, ikke bare det, men JULEshow så det holder. Og det lykkes de med. Hvem ville trodd at man et par ganger under et så frodig og frimodig show, med såpass mye ironi og harselas, skulle bli sittende med funkende juleøyne og verkende svelg?

De fire kjenner hverandre så godt at de tør tøyse grenser. Og det gjør de. Når opplevde vi sist to engler så homofilerte at de blir henviset til homoterapi? Når så vi sist en juleshow med så mye spill på kjønnsstereotyper og avvik fra disse? Og – jeg har aldri før opplevd til juleshow der en snart 500 år gammel madrigal, en kjærlighetsviser fra renessansens Frankrike, skulle bli tonefølge til en forvrøvlet tekst om «hvor skal du feire jul i år» – nydelig sunget av de fire på scenen som en ekte madrigal, en kvartet, stilsikkert ledet av Trine Bariås-Kvitstein. Det var så kontrastfylt og overraskende at det er noe av det jeg husker best. Og så må jeg nevne at de behersker skiftende dialek-

ter i overbevisende grad.

Showet har tretten nummer i løpet av en drøy time. Det innebærer at de fire på scenen har klart å lage sceneskift og kostymeskift som går kjapt og ledig. Kostymene bærer preg av å være improviserte og lette å forandre på. Ikke minst er det ganske mye naken hud i forestillingen, og det er jo kjapt å få til i et sceneskift.

Jeg røper gjerne et par av mine favoritter i forestillingen:

Johannes Blåsternes blir utfordret til å gjøre «En stjerne skinner i natt» – helt uten den ironi han ellers er så flink til å bruke. Og han gjør det. Helt fenomenalt – på tross av villedende forstyrrelser fra baksenen. Sterkt.

Trine Bariås-Kvitstein gjør Ole Paus' versjon av «O helga natt» med stemmens bravur og med innlevelse. Det er ekte, og det bryter med forestillingens show-natur på en vidunderlig måte.

«De tre nøttene til Askepott» er en vakker liten sketsj der Steffen Mulder endelig får lov å være den han er, nemlig HasselNøtt.

EMIL OTTO SYVERTSEN

Tre nøtter til Askepott – Blåsternes, Mulder og Nielsen – bare synd at Askepott er allergisk mot hasselnøtter.

Hyrdene på marken snakker rogalandsdialekt og har tatt feil av dagen for englenes komme. Johannes Blåsternes og Trine Bariås-Kvitstein.